

Kosieczyn

Wieś szlachecka, parafia własna.

Źródła publikowane: 1753 r. – opis działu wsi, *Materiały do dziejów chłopca*, t. I, s. 255 nr 42

Lit.: SHGWpol.

[1580-1581] Wieś była podzielona pomiędzy kilku właścicieli. Jan *Beliecki* siedział na 5 łanach z 2 zagrodnikami (po 6 gr) i 3 płacącymi po 4 gr, karczmarzem, wiatrakiem,. Jeden półłan był opustoszały. Do Jana *Koszickiego* należała kwarta roli i zagrodnik. Jan Konopka miał jeden łan osiadły. Maciej *Proski*, stolnik poznański trzymał 6 łanów, 4 zagrodników, 3 komorników, półłan pusty i młyn. Do Jana Jaromirskiego należało 9 półłanów, kwarta roli, 2 zagrodników, komornik, 2 rzemieślników, 2 wiatraki. Zofia *Koszicka* była właścicielką łanu i półłanu osiadłego, 2 zagrodników i rzemieślnika. Ostatni dział pozostawał w rękach Agnieszki *Dąmbrowskiej*: 2 łany osiadłe z 3 kwartami roli [Pawiński, s. 73].

Kosieczyn [parafia]

Parafia rzymsko-katolicka w dawnej diecezji poznańskiej, archidiaconacie pszczewskim dekanacie Pszczew.

Według tradycji parafię miał fundować Mikołaj Wata, co miał potwierdzać dokument erekcyjny, oblatowany 16 listopada 1420 r. w księgach konsystorskich w Poznaniu. Kościół nosił wezwanie św. Szymona i Judy Apostołów. Prawa patronackie przysługiwały miejscowym dziedzicom, którymi w 1640 r. byli Jan Stanisław i Mikołaj Gieszkowcy.

Według opisu z wizytacji z 1738 r. świątynia była budowlą drewnianą, erygowaną dnia 9 listopada 1420 r. a jego konsekracji miał dokonać biskup Wojciech Jastrzębiec już w 1408 r.

Z parafią organizacyjnie była powiązana kaplica w Chlastawie, która wcześniej – jak podano w wizytacji z 1738 r. – zajęli heretycy.

Rektorem szkoły parafialnej w 1640 r. był Andrzej z Kopanic, otrzymujący za swoją pracę 12 wiertli żyta i pobierający od każdego zagrodnika po 2 szelągi.

Lit.: Łukasiewicz J., *Krótki opis historyczny kościołów*, t. II, s. 388-389; Nowacki J., *Dzieje archidiecezji*, t. II, *Drewniane kościoły Wielkopolski*;